

## **Шляхетні береяни**

***«А берейські юдеї були благородніші за тих, що в Солуні, бо вони прийняли слово з великим бажанням і щодня досліджували Писання, щоб перевірити, чи правдиве те, що Павло говорив. В результаті багато з них увірували, а також деякі знатні грецькі жінки та багато грецьких чоловіків».***  
***Дії 17:11,12***

З настанням нового року настав час нагадати всім, хто шукає істину в Біблії, про важливість ретельного вивчення Слова Божого. Біблія загально визнана як найвеличніша книга всіх часів. Її давня історія сягає самих початків дивовижного творіння землі та її остаточної підготовки як домівки для Божого земного творіння. На її сторінках містяться переконливі докази її важливості та значення для людської родини. Протягом століть вона була прийнята незліченною кількістю людей як натхнення Богом Слово нашого люблячого Небесного Отця, великого Бога всесвіту.

Вчення та праведні принципи Біблії виділяють її серед усіх інших книг, і вона залишається  
Січень 2026 року

еталоном Істини навіть у нашому сучасному світі. Її головна тема — спокута та остаточне відновлення людської родини від руйнівних наслідків гріха та смерті — міститься в різних книгах, написаних багатьма авторами протягом довгих століть. Це підкреслює божественну гармонію та мету Біблії. Таким чином, наша увага привертається до різних принципів Істини, в яких кожен натхненний автор гармонує з тими, що написали інші, але в інший час і в іншому місці.

Святе Слово Боже називають справжнім факелом цивілізації. Його моральні та етичні вчення вплинули на свідомість людства, спонукаючи його до благороднішого життя, більше, ніж будь-яка інша книга. Це майже невичерпне джерело натхнення і втішних послань. Багато хто вважає Біблію джерелом втіхи в часи смутку. Інші знаходять в ній силу, щоб зіткнутися з невизначеними ситуаціями життя, а деякі звертаються до її численних уроків, щоб знайти заспокоєння.

Зокрема, Біблія є підручником християнства. Вона розкриває чудовий план і мету Небесного Отця у створенні Його людської родини та її спасінні. Це послання веде до величного і остаточного завершення, яке досягне кульмінації в майбутньому правлінні славного царства

Христа, що матиме владу і авторитет над усією землею. Це, як каже Біблія « », є «згідно з віковим планом», який Бог «склав для помазаного Ісуса, нашого Господа». Ефесянам 3:11

Щодо чудового автора Біблії та його вічного задуму, псалмист Давид писав: «Небеса проголошують славу Божу, а небо розповідає про діла Його рук. День за днем вони промовляють, ніч за ніччю вони відкривають знання. Вони не мають мови, не використовують слів, від них не чути жодного звуку. Та їхній голос лунає по всій землі, їхні слова доходять до кінців світу. На небі Бог поставив намет для сонця. Воно подібне до нареченого, що виходить зі своєї кімнати, до чемпіона, який радіє, щоб пробігти свій шлях. Воно сходить на одному кінці неба і робить свій оберт до іншого; ніщо не позбавлене його тепла. Закон Господній досконалий, він освіжає душу. Постанови Господні надійні, вони роблять мудрими простих. Заповіді Господні праведні, вони радують серце. Накази Господні ясні, вони просвічують очі. Страх Господній чистий, він залишається навіки. Постанови Господні тверді, всі вони справедливі. Вони дорожчі за золото, за багато чистого золота; вони солодші за мед, за мед з стільників. Псалми 19:1-10

## Служіння вірі

Коли засновувалася рання Церква, апостол Павло та його супутники багато подорожували, щоб служити Істиною новонаверненим християнам. Вони допомагали цим новим братам у Христі організовувати громади для вивчення, служіння та спілкування. Завдяки великій мудрості та провидінню Бога, Лука, історик і автор Книги Діянь, записав багато з цих важливих подій. Дії 1:1,2; Лука 1:1-4

Знання Істини, яке проповідували Павло та інші, проголошувало план і мету Небесного Отця щодо остаточного спасіння і примирення Його грішної і вмираючої людської родини. (Ефесянам 1:13; Колоссянам 1:20; Тита 2:11). Святий Дух Істини також відкрив шлях для маленької отари вірних послідовників Христа, щоб вони прагнули до небесного покликання і отримали місце в нареченій Христа. Таким чином, ми маємо впевненість: «Не бійтеся, маленька отаро, бо вашому Отцю завгодно дати вам Царство» (Лука 12:32).

Ті, хто вірні, матимуть привілей розділити з прославленим Господом Його небесне царство і поширити благословення на всі родини землі (Буття 22:16-18). Ця славна домовленість також

передбачає воскресіння всіх, хто перебуває в могилах, — тих, хто несвідомо чекає на встановлення того майбутнього царства під праведним правлінням Христа ( ). Івана 5:28,29; Дії 24:15; 1 Коринтян 15:25,26

## **Конфлікти на шляху**

Під час тривалих подорожей апостолів з метою поширення радісної звістки про радість, багато нових християнських віруючих були приведені до віри, до розуміння Істини та спілкування з народом Господнім. Однак, упередження та конфлікти часто виникали і супроводжували Павла та його супутників, куди б вони не йшли. Існувало протистояння між тими, хто твердо дотримувався звичних вчень єврейського Закону, і тими, хто навчав нових доктрин Ісуса Христа. У більшості випадків ці вчення багато хто чув вперше.

Безпосередньо перед тим, як відбулася подія, описана в нашому уривку, Павло і Сила вночі втекли з Солуня до Береї (Дії 17:10). Коли вони прибули, їх благословив прийом, який вони отримали в місцевій синагозі. Вони були дуже вражені жвавим інтересом братів і їхнім духовним зростанням у вивченні Слова Божого, і вони відзначили, що це виділяло їх як

«благородніших» за тих, хто належав до громади в Солуні.

## **Чудова риса**

Слово «благородний», яке вживається в цьому випадку, вказує на чудові якості розуму і характеру, які проявили брати у Христі в Береї, коли вони досліджували Писання. Очевидно, що вони прагнули прийняти вчення і настанови Істини як свої власні. Більш точне прочитання цього уривка розширює думку про благородство духу, і саме так це передано в інших перекладах Біблії. Для порівняння прочитаємо: «А ці були благородніші за тих у Солуні, бо прийняли слово з великим бажанням, щодня досліджуючи Писання, щоб перевірити, чи так це є. Тому багато з них увірували, а також деякі видатні грецькі жінки та чоловіки» (Дії 17:11, 12). (Дії 17:11,12). Таким чином підкреслюється бажання цих братів не тільки щодня досліджувати Писання, але й прагнути ретельно і з «великим завзяттям» вивчати та перевіряти їх.

## **Свідчення Павла і Петра**

Павло застерігав братів у церкві в Солуні: «Все випробуйте, а що добре — того тримайтеся» (1 Солунян 5:21). Пишучи своєму улюбленому

братові Тимофію, апостол заохочував його: «Намагайся представити себе перед Богом достойним, як працівник, що не має чого соромитися, який правильно розрізняє [поводиться з] словом істини». (2 Тимофія 2:15). Пізніше він застеріг: «Тримайся того, чого навчився і в чому переконався, знаючи, від кого ти навчився, і що з дитинства ти знаєш Святе Письмо, яке може зробити тебе мудрим для спасіння через віру в Христа Ісуса. Усе Писання, натхненне Богом, дійсно корисне для навчання, для переконання, для виправлення, для дисципліни, що є в праведності, щоб людина Божа була досконала, досконало придатна для всякого доброго діла». 2 Тимофія 3:14-17

У своєму першому посланні апостол Петро подібним чином закликав: «Як кожен отримав дар, так служіть ним один одному, як добрі управителі різноманітної благодаті Божої. Якщо хтось говорить, нехай говорить як слова Божі; якщо хтось служить, нехай служить як з сили, яку дає Бог, щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа, якому належить слава і сила на віки віків. Амінь». 1 Петра 4:10,11

Коли їх приймають з правильним настроєм серця, настанови та заохочення апостолів Павла, Петра та інших допомагають розвинути дух, подібний до

Христа, у всіх послідовників Господа з часів П'ятидесятниці. Це включає в себе те, що вони є правильними управителями Істини, що є важливим уроком для всіх християн, яким слід наслідувати. Це особливо актуально зараз для тих, хто живе в останні роки цього «нинішнього злого світу». Галатів 1:4

## **На згадку про ці речі**

Чудові слова Петра, написані майже дві тисячі років тому, продовжують бути благословенням для нас, послідовників Христа. Він проголосив: «Я завжди буду нагадувати вам про ці речі, навіть якщо ви вже знаєте їх і твердо стоїте в істині, якої вас навчили. І це правильно, що я повинен продовжувати нагадувати вам про це, поки я живий. Бо наш Господь Ісус Христос показав мені, що я незабаром покину це земне життя, тому я буду наполегливо працювати, щоб ви завжди пам'ятали про це після моєї смерті. 2 Петра 1:12-15

Апостол постійно проповідував слова Істини, які він отримав від нашого Господа Ісуса під час свого земного служіння. «Ми не слідували хитромудрим байкам, коли сповіщали вам про силу і прихід [грецькою: присутність] нашого Господа Ісуса Христа, але були очевидцями Його

величі. Бо Він отримав від Бога Отця честь і славу, коли до Нього пролунав голос із величної слави: «Це Мій улюблений Син, в якому Я маю вподобання». І цей голос, що пролунав із неба, ми чули, коли були з Ним на святій горі». 2 Петра 1:16-18

Петро ще більше підкреслив, що ми отримуємо Істину через Святого Духа, силу і вплив Бога. «Ми маємо ще більшу впевненість у посланні, проголошеному пророками. Ви повинні уважно прислухатися до того, що вони написали, бо їхні слова подібні до світильника, що світить у темному місці, доки не настане Світанок і Христос, Зоря Ранкова, не засяє у ваших серцях. Перш за все, ви повинні усвідомити, що жодне пророцтво в Писанні не походило від власного розуміння пророка або від людської ініціативи. Ні, ці пророки були натхненні Святим Духом і говорили від Бога». 2 Петра 1:19-21

У своєму першому листі Петро чітко зазначив, що його слова були адресовані тим, хто повністю присвятив своє життя Богу: «Щоб випробування вашої віри, яке є набагато дорожчим за золото, що гине, хоча й випробовується вогнем, виявилось на славу, честь і хвалу при явленні [одкровенні] Ісуса Христа: Якого, не бачивши, ви любите; в якого, хоча тепер не бачите, але

віруючи, радієте невимовною і славною радістю, отримуючи кінець [результат або наслідок] вашої віри, а саме спасіння ваших душ». 1 Петра 1:7-9

Ці слова Істини не були відкриті нікому іншому, ні стародавнім пророкам, ні навіть ангелам. Він пояснив: «Про це спасіння пророки ретельно запитували і шукали, пророкуючи про благодать, яка мала прийти до вас ( ). Вони шукали, що або який час мав на увазі Дух Христа, що був у них, коли заздалегідь свідчив про страждання Христа і про славу, яка мала настати після цього. Їм було відкрито, що вони служили не собі, а нам, про що тепер повідомляють вам ті, хто проповідував вам Євангеліє з Духом Святим, посланим з неба, про що ангели бажають подивитися. Тому підпережіть стегна вашого розуму, будьте тверезі і сподівайтесь до кінця на благодать, яка буде вам дана при явленні Ісуса Христа». 1 Петра 1:10-13

## **Мудрість згори**

Вважається, що Послання Якова є одним із найдавніших писань Нового Заповіту. Воно представляє вчення, яке спочатку було дано євреям, які навернулися до християнства незабаром після закінчення земного служіння нашого Господа Ісуса. Яків наголошує: «Кожен добрий дар і кожен досконалий дар походить

згори, від Отця світла, у якого немає ніякої мінливості, ні тіні зміни». Якова 1:17

Небесний Отець є джерелом усієї Істини, і через Свого Святого Духа Він дає Своєму народу розуміння. «З власної волі Він породив нас словом істини, що є як первісток Його створінь. Тому, мої улюблені брати, нехай кожен буде швидким до слухання, повільним до мовлення, повільним до гніву». Яків 1:18,19

Щодо чудових дарів Бога своєму народу, Яків також вказав на значення Божої мудрості, яка завжди є чистою і святою. «Мудрість, що походить згори, є насамперед чистою, потім миролюбною, лагідною, поступливою, повною милосердя і добрих плодів, без упередження і без лицемірства. А плід праведності сіється в мирі тими, хто творить мир». Яків 3:17,18

У наведених вище віршах наша увага привертається до того факту, що небесна мудрість діє в гармонії з божественним характером. Хоча дух мудрості, що походить згори, є мирним, апостол не ставив його важливість вище чистоти. Справжня мудрість є мирною лише тоді, коли вона узгоджується зі святістю і чистотою. Вона може бути в мирі лише з тим, що є святим. Лагідність слідує за чистотою і є мирною, коли вона освячена Істиною. Небесна

мудрість радіє, будучи «сповненою милосердя», а «добрі плоди» розвиваються в серцях тих, хто був просвітлений мудрістю згори.

## **Світло Істини**

Пророк Ісая говорить про світло і його зв'язок з життям та Істиною. Представляючи божественний задум, він пише: «Я приведу сліпих шляхом, якого вони не знали; я поведу їх стежками, яких вони не знали: я зроблю темряву перед ними світлом, а криве — рівним. Це я зроблю для них і не покину їх». «Заради Сіону я не замовкну, заради Єрусалиму я не спочиватиму, поки його справедливість не вийде, як яскраве світло, і його спасіння, як палаюча лампа». Ісая 42:16; 62:1

Багато інших місць Писання також звертають нашу увагу на особливий дар світла. «У Тебе джерело життя, у Твоєму світлі ми побачимо світло». «Блаженні люди, які знають радісний голос, вони ходитимуть, Господи, у світлі Твого обличчя». «Твоє слово — світильник для моїх ніг і світло для моєї стежки». «Шлях праведних — як саяво, що світить дедалі яскравіше аж до досконалого дня». Псалми 36:9; 89:15; 119:105; Приповісті 4:18

Як керівництво і духовну перспективу для послідовників Христа ми читаємо: «Ніхто не запалює світильника і не ховає його, або ставить під кошик. Натомість світильник ставлять на підставку, де його світло можуть бачити всі, хто входить у дім. Твоє око подібне до світильника, що освітлює твоє тіло. Коли твоє око здорове, все твоє тіло наповнене світлом. Але коли воно нездорове, твоє тіло наповнене темрявою. Переконайся, що світло, яке ти вважаєш своїм, насправді не є темрявою. Якщо ти наповнений світлом, без темних куточків, то все твоє життя буде сяяти, немов прожектор наповнює тебе світлом». Лука 11:33-36

## **Медитація над Словом Божим**

Медитація є ознакою християнського характеру тих, хто прагне ходити шляхами нашого люблячого Небесного Отця і дотримуватися Його Слова. За століття до народження Ісуса псалмист писав: «Твої заповіді – моя радість. Твої свідчення справедливі навіки; дай мені розуміння, щоб я міг жити. Я волаю всім серцем своїм; відповісти мені, Господи! Я буду дотримуватися Твоїх постанов. Я волаю до Тебе; спаси мене, і я буду дотримуватися Твоїх свідчень. Я встаю до світанку і волаю про допомогу; я чекаю на Твої слова. Мої очі очікують нічних вахт, щоб я міг

медитувати над Твоїм словом». Псалми 119:143-148

Псалмист далі сказав: «Блаженний той чоловік, що не ходить за радою безбожних, не стоїть на дорозі грішників і не сидить на сидінні глумливих. Але його втіха – в законі Господньому, і він розмірковує над Його законом день і ніч. І він буде, як дерево, посаджене при потоках вод, що приносить свої плоди в свій час, і листя його не в'яне, і все, що він робить, процвітає». Псалми 1:1-3

У своєму листі до єврейських братів апостол Павло писав: «Бо слово Боже є живе і діяльне, і гостріше від будь-якого двосічного меча, і проникає аж до розділення душі та духа, суглобів і мозку, і здатне судити думки та наміри серця. І немає жодної істоти, яка була б прихована від Його погляду, але все відкрите і оголене перед очима Того, з ким ми маємо справу. Отож, маючи великого первосвященика, що пройшов небеса, Ісуса, Сина Божого, тримаймося нашого визнання». Євреїв 4:12-14

## **Свідчення Ісуса**

Ісус чітко дав зрозуміти, що він був посланий, щоб виконувати волю і задум Небесного Отця, а не

свою власну. Його смиренні слова записані в Євангелії від Івана, де ми читаємо: «Я нічого не можу робити сам. Я суджу так, як Бог мені каже. Тому мій суд справедливий, бо я виконую волю того, хто послав мене, а не свою власну волю. Якби я свідчив про себе самого, моє свідчення не було б дійсним. Але є ще хтось, хто свідчить про мене, і я запевняю вас, що все, що він про мене говорить, є правдою». Іван 5:30-32

Коли Ісус сказав: «хтось інший також свідчить про мене», він мав на увазі Івана Хрестителя. Він був попередником Христа і підготував шлях для його служіння. «Насправді, ви послали слідчих, щоб вони послушали Івана Хрестителя, і його свідчення про мене було правдивим. Звичайно, я не потребую людських свідків, але я кажу це, щоб ви могли спастися. Іван був як палаюча і сяюча лампа, і ви деякий час були захоплені його посланням. Але я маю свідка більшого за Івана — мої вчення і мої чудеса. Отець дав мені ці діла, щоб я їх виконав, і вони доводять, що він послав мене. І Отець, який послав мене, сам свідчить про мене. ...Ви ретельно вивчаєте Писання, бо думаєте, що в них маєте вічне життя. Саме ці Писання свідчать про мене. Іоанна 5:33-37,39

## Спадщина берейн

Спостереження апостола Павла про те, що члени церкви в місті Береї були благородними дослідниками Біблії, є позитивним уроком для всього народу Господнього, про який слід завжди пам'ятати. Ці брати щиро вірили в непогрішне Слово Боже і наголошували, що воно є єдиним справжнім джерелом розуміння. Вони глибоко цінували його значення і значення як «так говорить Господь» для остаточного підтвердження того, у що вони вірили.

Ще раз цитуючи наш вступний текст з іншого перекладу, ми читаємо про спадщину берейських братів: «А ці юдеї були кращі та благородніші за тих у Солуні, бо вони були цілком готові і прийняли та вітали послання про досягнення через Христа вічного спасіння в Царстві Божому з нахилом розуму та завзяттям, щодня досліджуючи та вивчаючи Писання, щоб перевірити, чи так це є. Тому багато з них стали віруючими, разом із чималою кількістю видатних греків, як жінок, так і чоловіків». Дії 17:11,12